

τοῦ πειράματος τούτου ὁ πλοίαρχος εἶχεν ἀνίστα, καὶ ὁ ἐπαγρυπνῶν ἰατρός οὐδέποτε ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παρέμβῃ. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι διαμονὴν αὐτοῦ ὁ πλοίαρχος βέβη ἐτέφετο μὲ τεμάχια λεπτολοπημένα κράτος, μὲ αὐτὰ βράστα, μὲ ζωὸν, τεῖ καὶ καφέν. Ἀπέβαλε δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀμφιβίου κατὰ τὴν 10 ἐσπερινὴν ὥραν τῆς 10 Μαρτίου, ἐν ἀκρᾷ ὑγείᾳ, ἐπεφυλλομύνης μαγιωδῶς τοῦ παρισταμένου ἀπειραρίθμου πλῆθους. Κυρία Σ*

Νοσηροσύνη καὶ ἀγαθότης
ΤΩΝ ΠΙΤΗΝΩΝ

Νέος τις σπουδαστής, μελλὼν νὰ δώσῃ ἐξετάσεις εἰς μάθημα, οὕτινος ἡ δυσκολία προήχεται ἐξ ἀντικειμένου καθαρῶς μνημιαίου, ἀέγνω καὶ ἐπανεγνω τὸ βιβλίον οὕτως, ὥς ἐπαθε φλόγωσιν τῶν ὀφθαλμῶν. Νὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον ἢ τὸ ἀδύνατον, καὶ ὅμως ἐκ τουτοῦ τοῦ ζητήματος ἐξήρτητο τὸ μέλλον του.

Εἰς μάτῃν διήρογετο κατὰ μήκος καὶ κατὰ πλάτος τὸ δωματίον του, δοκιμάζων ἢ ἀπομνημονεύσῃ τὸ μάθημά του (εἶχε δὲ τὴν ἐξιν γὰ μελετᾶ γεγωνυία τῆ φωνῆ), ἐντελῶς καλὰ δὲν κατώρθωνε γὰ τὸ μάθη. Ἀπελπὶς λοιπὸν ἐρρίφθη εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν του.

Αἰφνης ἀπὸ τὸ πέταυρον, ὅπου ἴστατο ψιταχὸς τις, ὁ μόνος του σύντροφος, ἀκούεται φωνῆ, ἥτις ἀρχίζει καὶ λέγει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὅλον τὸ μάθημα χωρὶς ἐν λάθος, καὶ χωρὶς ἓνα δισταγμὸν. Τὸ ἀξιόλογον ζῶον, ὡς ἐάν συναρθάνῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς του, ἔκαμεν ὅ,τι καὶ ὁ σπουδαστής ἐπὶ 15 κατὰ σειράν ἡμέρας. Ὁ σπουδαστής ἐδῶκε λαμπρὰς ἐξετάσεις.

ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Πότε λοιπὸν θὰ παύσῃ ἡ πρόσδος αὐτῆ τῆς τέχνης τοῦ κάλλους; Ἐχομεν μέχρι τοῦδε χρώμα κατὰ βούλησιν, κόμην κατ' ἀρέσκειαν, ὀδόντας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας. Ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν ἐπ' ἀπειρον καὶ τὴν νεότητα. Ἰδοὺ σήμερον ἀνακάλυψις ὑπερβαίνουσα πᾶν ὅ,τι εἶδομεν μέχρι τοῦδε. Ἐπιστήμων τις Γερμανὸς εἶσε τὸ μέσον νὰ βάρπη ὅπως θέλει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ζῶων καὶ ἰδίως τῶν ἀνθρώπων. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τῆς βεβαιότητος ὧν ἐπαγγέλλεται, καὶ τῆς ἀθωότητος τῶν μέσων του, συμπεριέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ μίαν γαλῆν, ἓνα χύμα, ἓνα πίθηκον καὶ ἐν ζεύγῳ μαύρους, οἵτινες ἐχρησιμοῦσαν εἰς τὰ πειράματά του, καὶ φέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν ἀναμφισβητήτα τὰ μαρτύρια τῆς τέχνης του. Τοῦ μὲν πίθηκου ἡ ἴρις εἶνε κιτρινή ὡς τὸ χρώμιον, ἡ τῆς γαλῆς ἐρυθρὰ χυροσηληνὴ, καὶ ἡ τοῦ κύνος ῥοδόχρους.

Ἄλλὰ τὰ πλέον ἀξιόσημώτα δείγματα τῆς

ἀληθῶς ὑπερφυοῦς ταύτης τέχνης εἶνε ὁ μαύρος καὶ ἡ μαύρη.

Ἀμφότεροι οὗτοι φέρουσιν ὀφθαλμοὺς ἀπὸ λυτῶς ἀσυναρμόστους. Καὶ ὁ μὲν ἄρην φέρει τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν μέλανα ὡς ὁ ἔβενος, τὸν δ' ἕτερον κυανόχρουν ὡς ὁ οὐρανός. Ἡ δὲ μαύρη, ὅταν θέλουσα νὰ ὑπερβῇ τὴν περιφρημον ἡρώεδα τοῦ Βαλζάκ, τὴν χρυσοφθαλμον κόρη, ἔχει τὸν μὲν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀγυροειδῆ, τὸν δ' ἀριστερὸν ἀκτινοβολοῦντὰ λάμψιν ὁλῶς χυροσειδῆ.

Ὁ Γερμανὸς ἰατρός, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, βεβαιοῖ, ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶνε τὰ πειραματικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὅ,τι αὐτὸς ἀποκαλεῖ **ὀπτικὴν μεταλλαγὴν**.

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς
ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάρρασις Γ. Ζωχιού.]

458. Αἰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου κρίσεις τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ πλησιάζουσι, πρὸς τὴν ἀλήθειαν πλείωτερον, ἢ αἰ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κρίσεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

459. Πολλὰ φάρμακα θεραπεύουσι τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος ἀσθένειαν, αὐδὲν ἄμως εἶναι ἀνεπισηφάλης.

460. Πάντως ἀγνοοῦμεν τὸ τί τὰ ἡμέτερα πάθη ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ πράξωμεν.

461. Τὸ γῆρας εἶδος εἶναι τυράννου, ἀπαγορευνός ὅλας τὰς ἡδονὰς τῆς νεότητος, ἐπὶ πρὶν ἢ θανάτου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Βολταίρος εἶπε ποτε πρὸς τὸν Ἰωσήφ Βερνέ: «Σεῖς, κύριε Βερνέ, θὰ μεταβῆτε εἰς τὴν ἀθανασίαν! Ἐχετε τὰ σταθερώτερα χρώματα!»

— Τὰ χρώματά μου δὲν ἔχουν καμμίαν σύγκρισιν μὲ τὴν μελάνην σας, ἀπεκρίθη μετριοφρόνως ὁ διάσημος καλλιτέχνης.

Ἐμπροσθεν τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Μωραίου:

- Ἄ! νὰ ἡ φωτογραφία τοῦ βουλευτοῦ*
- Τί ὁμοίότης! Νομίζεις ὅτι θὰ μιλήσῃ.
- Φευγεῖ, φίλε μου!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ πρὸ μικροῦ ἀποδιώσας Γάλλος συγγραφεὺς Μιρεκούρ ἐδημοσίευσέ ποτε ἐν τινι φιλολογικῇ ἐφημερίδι βιαιότατον ἄρθρον κατ' Ἀλεξάνδρου Δυμᾶ, τοῦ πατρὸς, οὗ τινος ὁ υἱὸς ἀγανακτῆσας ἐξεῖλεν ἀμέσως τοὺς μάρτυράς του πρὸς τὸν σατυρογράφον, διὰ νὰ τὸν ζητήσῃ λόγον.

— Ἐρχεσθε ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Δυμᾶ, υἱοῦ; ἠρώτησεν ὁ Μιρεκούρ.

Κρούει τὸν κώδωνα, καὶ πρὸς τὴν προσελθούσαν ὑπῆρέτριαν λέγει: